

عنوان مقاله:

اثربخشی طرحواره درمانی گروهی بر طرد- بریدگی و خودگردانی- عملکرد مختل در مردان تحت درمان با داروی نگهدارنده متادون

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات نظام سلامت, دوره 14, شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

Arash آرش قندهاری - *Department of Clinical Psychology, School of Humanities, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Najafabad, Iran*

Akram اکرم دهقانی - *Assistant Professor, Department of Clinical Psychology, School of Humanities, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Najafabad, Iran*

خلاصه مقاله:

مقدمه: با توجه به اهمیت بعد روان شناختی و شخصیتی افراد در شکل گیری اعتیاد و اهمیت درمان های شناختی در حین ترک مواد مخدر که امروزه در بیشتر مراکز ترک اعتیاد مورد غفلت قرار گرفته است، پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی طرحواره درمانی گروهی بر حوزه های طرحواره های ناسازگار طرد- بریدگی و خودگردانی- عملکرد مختل در مردان تحت درمان با متادون صورت گرفت. روش ها: این مطالعه به روش نیمه آزمایشی و طرح پیش آزمون و پس آزمون، همراه با گروه شاهد انجام شد. جامعه آماری شامل مردان مراجعه کننده به کلینیک های ترک اعتیاد شهر اصفهان جهت درمان وابستگی به مواد، در بهار سال ۱۳۹۵ بود. یک مرکز به صورت در دسترس برگزیده شد و بر اساس نمونه گیری هدفمند، ۳۰ نفر انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و شاهد قرار گرفتند. گروه آزمایش طرحواره درمانی را به مدت ۱۰ جلسه هفتگی ۹۰ دقیقه ای دریافت کرد. داده ها به وسیله پرسش نامه طرحواره Young (Young Schema Questionnaire یا YSQ-L۲) جمع آوری گردید و سپس با استفاده از آزمون MANCOVA در نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: طرحواره درمانی گروهی تاثیر معنی داری بر حوزه طرد- بریدگی و خرده مقیاس های آن ($P < 0.01$) برای همه موارد) و حوزه خودگردانی- عملکرد مختل و خرده مقیاس های آن ($P < 0.01$) برای همه موارد) در مردان تحت درمان با متادون داشت. نتیجه گیری: با توجه به نتایج به دست آمده، پیشنهاد می شود که همراه با سایر روش های به کار گرفته شده برای کنترل اعتیاد در مراکز ترک، از طرحواره درمانی نیز جهت درمان مشکلات روان شناختی استفاده گردد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1677165>

